

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 41

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
15 Oct. 1938

Privești din viață

Scăpat de la moarte de G. N. P.

„Să nu-ți fie rușine de mărturisirea Domnului nostru... propovăduiește cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, înleamnă cu toată blândețea și învățătura” (II Timotei 1:8 și 4:2).

Cuvintele sfinte de mai sus mă urmăresc oricând ori mă gândesc la întâmplarea de mai jos. Mult bine facem oamenilor vorbindu-le de Domnul Isus și dragostea Sa pentru noi, ce dă acelor ce-o primesc și-o trăiesc în viața launtrică... bucurie și fericire deplină. Ce bine e să cetim Cuvântul Lui dulce și odihnitor până ne umplem de el. Ca din plinătatea inimii noastre să-l dăm și altora cu toată convingerea de preț al unei comori neasemănate pe acest pământ.

O, câte inimi n'am ferici, făcând astfel! Ce mare bine n'am aduce unora. — cum nici nu gândim poate atunci, — de care ne-ar mulțumi mai târziu, mai ales în veșnicie. Ba va grai de el însuși Veșnicia în mersul ei, pe noi fericiindu-ne în nesfârșit.

Călătoream odată, — spunea cineva, — într'un tren rapid pe o distanță mare. Cu toată oboseala eram plin de bucurie. Aveam cu mine Biblia și cărți creștine. Și, minune! De câte ori citeam din ele, deveneam mai viu și mai vesel.

Erau mai mulți călători în compartimentul meu. Unul părea mai ciudat. N'a spus o vorbă nimănui tot timpul. Pe fața sa însă, o umbră de tristețe adâncă arăta că un sbucium de durere, îi turbura rău sufletul. Părea atât de nenorocit și de abătut că, parcă nu-l mai interesa nimeni și nimic. Ceilalți vorbeau, râdeau... El aproape că nu se mișca. Ochii priveau pierduți... căutând parcă ceva în depărtări. Palmele numai i se închideau crispate, degetele se frământau, iar mușchii feței tresăreau adesea.

La timpul cinei, voind să plec în vagonul restaurant cu alții, la masă, — văzând că el a rămas singur, plin de milă și împins de un puternic îndemn, i-am

dat cârticea „S'apropie sfârșitul”, spunându-i:

— Domnule, vă rog! Luați această bucurie să o cetiți. Vă va folosi mult. Și am plecat, rugându-mă pentru el.

Când m'am întors, mi-am văzut tovarășul de drum cetind foarte atent. M'am rugat iarăși pentru el.

Noaptea se scurgea încet. Cum eram obosit de lunga călătorie, am adormit puțin. Când m'am trezit, isprăvea de cetit cârticea. Duhul mă sculase la timp. Toți călătorii din compartimentul meu se coborăseră la stațiile trecute. Rămăseam numai noi amândoi.

Mă uitam la el cu dragoste atentă, ceretându-l să vorbească cetirii. De pe fața sa pierise umbra tristeții. Părea mai luminoasă. În ochi îi jucau raze de bucurie. Iar pe buze, ce păreau mai pline de viață, ca un semn de întrebare, îi înflorise un zâmbet ce răspândea parfumul unei sete launtrice.

Nu i-am spus nimic. Sigur, l'așteptam să-mi vorbească el. Trebuia! Și chiar, nu întârzie să-mă întrebe cu voce tremurândă:

— De ce mi-ai dat această carte s'o citească?

— Dumnezeu mi-a poruncit, spunându-mi chiar și timpul, înainte de a mă duce la masă.

— Te cred, domnule! Dar să știi că mi-a dăruit viață.

Și-mi povesti istoria vieții lui. Cum s'a căsătorit, bucuriile avute... cum l-au atras prietenii și plăcerile lumii... cum, din cauza acestora, a dat de încurcături ce i-au adus necazuri... cum certurile s'au înmulțit în casă... cum a căutat ca un balsam alinător, să uite, înecând necazurile în băutură. Părea că gândurile ciocănitoare îl părăsiseră... că pacea și veselie după care inima înfometa, luaseră loc în ea.

Însă fu numai o înșelăciune. Căci după scurt timp, gândurile veniră mai multe... mai tăioase. Incepu să bea mai mult.

După 10 ani de căsnicie, soția cu cei

2 copii îl părăsiră. Cuibul familiar, în care căutase fericirea vieții, fu distrus. Nu mai avea nimic de preț. Nici măcar un prieten să-l ajute cu un sfat... să-l mângâie. Doar sufletu-i mai rămăsese, plângând înăuntru-i nepotolit, cu gândul la frumoasele zile ce-i dăruise Dumnezeu în primul an de căsnicie, — ce din negura toamnei în care se afundase, le vedea atât de însorite, că i se părea un vis netrăit cândva.

Vreun an a rătăcit așa, ca un câine al nimănui, bătut și gonit de soarte, ce singur și-a croit-o.

Era flămând de dragoste adevărată, netrecătoare. Și n'o găsea nicăieri. Voia un cămin al lui, unde să-și plece capul trudit. Și nu-l putea găsi în afară de ai săi. Dar cum să-l mai reclădească?

Se vedea tare vinovat. Își supăraseră mult soția și părinții. Ba chiar îi chinase cu viața-i ticăloasă. Până și pe copii.

Dar într-o zi se hotărî să se ducă la ei, să-și plângă păcatele și să-și ceară iertare. Poate s'or îndupleca să se împace. Și toți, uitând trecutul, să înceapă o viață nouă. Își luă inima în dinți și plecă în lunga cale de 1200 km. până la soție.

Rău însă, îi ieși socoteala. Plănuise el, cu mijloace pământești, cu putere omenească... ca și odinioară când căuta fericirea, liniștea și uitarea în oameni, băutură și distracții.

Pe Dumnezeu nu-l întreba. La El nu se gândea. Parcă n'ar fi avut El leacul adevărat! Ori ar fi fost mai sărac, sau slab ca un om! Parcă i-ar fi fost un străin, după cum străin căuta să trăiască față de El.

Ajunse în orașul soției. Aproape de casă intră într-o crăsmă ca să bea ceva, să prindă mai mult curaj și dar de vorbă. Însă se îmbătă. Și când își vizită soția și-i vorbi de împăcare, spuse vorbe insultătoare, că trebui să-l gonească neamurile afară din casă. Abia a doua zi dimineața, când se trezi bine la hotel,

(Continuare în pag. 2-a)

Farul Creștin**Foaie bisericească baptistă**

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VI. No. 41

15 Oct. 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

**Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
În străinditate dublu.****Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.**Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,82 Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Vă rugăm ca, îndată ce nu primiți vreun număr din FARUL, MANA sau CALAUZA, să ne scrieți fără întârziere, Dacă aveți vreo dovadă că, undeva, poșta nu vă servește bine, să ne informați și despre acest lucru ca să pu'ăm face reclamația necesară.

Noi, de aici, facem tot ce putem ca fiecare abonant să fie servit bine. Ne dăm seama că acesta e lucru sfânt și de aceea vrem să-l facem ca pentru Domnul.

*

În curând o să publicăm un șir de articole despre marele misionar japonez, Kagava. Credem că aceste articole vor fi citite cu mare plăcere de abonații noștri.

*

Rugați-vă Domnului ca ori ce suflet nemântuit, care citește accasă foaie, să afle lumina crucii lui Hristos.

**Harta pământului sfânt,
Palestina,**se găsește de vânzare cu 100 Lei
bucata**Comandați-o contra ram-
burs dela****„Depozitul****de literatură“****Arad, Str. Fabricii 20.****Scăpat dela moarte**

(Urmare din pag. 1-a)

și-a dat seama de ce făcuse.

— Mi se părea că se cufundă pământul sub mine, — zise el — și singura dorință ce-mi mai rămăsese, era s'o isprăvesc într'un fel. Îmi păru că toți m'arată cu degetul, huiduindu-mă ca pe un câine ticălos.

Luaiu primul tren — pe acesta — înapoi... în neștire... fără niciun scop de viitor... sau măcar de așezare undeva. Pe drum văzui că viața nu mai există pentru mine. N'avea niciun rost... nicio atragere.

Și după câteva ceasuri de chinuită chibzuire cu mine însumi, luau ultima hotărâre: să dispar nu numai din viața altora, ci și din a mea. Așteptam numai momentul să plecați toți la masă, — cum spuneai, — ca să mă svărl în vagoane.

Dispăream neștiut în noapte... Și-a doua zi, fără acte sau scrisoare la mine, într'un ținut străin mie, aș fi fost un necunoscut în calea celor ce mă găseau. Complet străin... Nedeosebit, ca și firele de țărână cu care mă înfrățeam sub sărutarea morții. Ar fi urmat o simplă știre în ziare de „un mort necunoscut” și apoi... tăcere... uitare.

Așa zisesem. Dar mi-ai dat această cârtică, ce n'am putut-o refuza. Ceva puternic mă îndemna s'o iau... s'o citesc îndată.

Și în ea m'am văzut și mai ticălos decât mă știam. Că nu-i niciun om să m'ajute. Ba, că cine se uită la om mai mult decât la Dumnezeu și-și mai pune încrederea în el, cade sub blestemul lui Dumnezeu, cum sunt eu, ce-am căutat bucurii sau ajutor la oameni.

Și-am înțeles că în Isus numai, se pot găsi acestea... singurul mare Prieten. Că El iartă toate păcatele prin jertfa Sa de pe cruce, celor ce se căiesc de ele, înbogățindu-i apoi cu darurile Sale cerești și pământești.

Am supărat pe Dumnezeu și oameni și cer și eu să fiu iertat, deși am înțeles că sângele lui Isus Hristos s'a vărsat și pentru mine și cred că m'a spălat de păcate și prin El am intrare gratis în cer.

Dându-mi cârticea, mi-ai dat mângâiere; pacea, curajul, de care aveam nevoie... dragostea de viața adevărată, înaltă... spirituală. Intunecul de pe minte s'a dus. M'am luminat. Văd altfel. Inima mi e slobodă. Îți mulțumesc!

Și-acum ce trebuie să mai fac?

— Dumnezeu să fie binecuvântat, — i-am spus. — Fiindcă ai înțeles și-ai crezut ce mi-ai vorbit, hai să-i mulțumești lui Dumnezeu și să te predai Lui, ca să te conducă El de azi înainte. Și Duhul Lui va locui în inima dumneatale, slobodă

dă și curățită ca să nu ți se mai întâmple iar ce ai avut.

Am încuiat ușa, am tras perdelele bine și am ingenunchiat amândoi în acel compartiment de tren, în rugăciune de fericită mulțumire.

Și în singurătatea acelei nopți, un suflet se preda pentru totdeauna Domnului Isus, cu așa fierbinte bucurie, cum rar am văzut. Că și cerul s'a deschis larg să-i primească rugăciunea. Iar îngerii au izbucnit atunci în cântece de mare bucurie, că s'a mai întors un suflet la Dumnezeu.

Eu m'am dat jos curând, incredincios că nu numai acest suflet a fost salvat, găsind fericirea adevărată, dar că pacea lui Hristos va fericii și familia sa, cu care se va împăca în scurt timp, — gând cu care i-am purtat mereu pe inimă înaintea lui Dumnezeu, ca odinioară preoții lui Israel, poporul Său.

Și cum mergeam pe drum în liniștea nopții, auzeam roțile trenului cântând parcă în cadența lor: „Mântuit... primit... mântuit... primit...”

De pe bancă

Stând de bancă în casa de rugăciune, mă gândesc ce bine ar fi dacă ar fi corul așezat în așa fel încât să nu se aduna din nu știu ce colțuri pentru a cânta. Acest lucru conturbă mult serviciul și strică și frumusețea corului. Ce frumos ar fi ca să fie aranjat corul în așa fel încât numai să se scoale la un semn și să cânte. Și eu cred că orice biserică poate așeza corul în acest fel.

Și pentru că am început să vorbesc de cor, mai adaug că mie nu-mi place faptul că de multeori trebuie să aștept mai multe minute până dirigintele caută cântarea, până adună coriștii, până le dă tonul, etc. Nici acest lucru nu-i bun, nici frumos. Orice diriginte de cor, deștept, poate tocmi lucrurile în așa fel încât corul, când îi vine rândul, să înceapă îndată. E așa de plăcut acest lucru.

Cântările Sionului**Cu peste 650 de cântări
și legată bine, se găsește de
vânzare cu 50 lei bucata.****Ceice comandă dela 10 bucăți
în sus, primesc un rabat de
20 la sută.****Cereți-o cu ramburs dela
Depozitul de Literatură
Creștină,****Arad, Strada Fabricii No. 20.**

INCHIZIȚIA

1232

De L. L. Sezonov.

În fața numeroaselor secte care loveau la temelile Catolicismului și ale încercărilor evangheliștilor de a practica un Creștinism biblic, biserica n'a rămas indiferentă. De aceea, încă din secolul al 11-lea, biserica romano-catolică a început să întrebuițeze forța contra sec-

tanților. Însă răspândirea înrăutățirilor propovăduite de evangheliști, a devenit atât de îndrăzneată, încât biserica la un moment dat, s'a hotărât să ia măsuri de exterminare a sectanților. Pentru aceasta, Papa Grigore al IX-lea — 1232 —, întemeie o organizație bisericească, un fel de tribunal suprem, numit „Inchiziție”. Călugării Dominicani au fost puși în fruntea Inchiziției. În 1262, s'a înființat în biserica romano-catolică postul de inchișitor general, care avea conducerea absolută a Inchiziției. Unul din cei mai faimoși inchișitori a fost Torquemada, care cu o râvnă mare și o cruzime de nedescris, și-a executat mandatul.

După reforma protestantă, Inchiziția a avut mult de lucru. Inchiziția spaniolă a devenit faimoasă între 1507-1517. Numai în Spania, a ars de viu peste 3000 de sectanți. Inchiziția a fost estinctă abia în veacul al 19-lea.

În fiecare comună se alea un comitet local care cerceta, spiona și aresta pe sectanți. Acel comitet local inchișitorial era liber de autoritatea locală și avea putere supremă. Autoritățile locale trebuia să stea la dispoziția comitetului inchișitorial.

Procesul inchișitorial era foarte dur și groaznic. Întâi se făcea arestarea persoanei de erezie sau învățătură greșită, apoi denunțarea publică, arestarea, schingiuirea fizică, întemnițarea în închisorile Inchiziției, condamnarea, executarea prin foc, înec sau strangulare, confiscarea averii, desmoștenirea copiilor și stigmatizarea sau rușinarea familiei sectanților. Avera sectanților odată confiscată, se împărțea în felul următor: $\frac{1}{3}$ comu-

nei, $\frac{1}{3}$ denunțătorilor (comisiei locale) și $\frac{1}{3}$ episcopiei.

Auto da Fe, sau **actul credinței**, adică executarea ereticului, se făcea cu mare pompă și paradă. Condamnații la moarte erau îmbrăcați în haine speciale, având brodate pe ele tot felul de semne

Bătălia cu biciul

din iad, ca de exemplu: flăcări, diavoli, furci etc., și pe cap aveau o mitră. Astfel îmbrăcați, sectanții erau duși cu mare alai pe străzile orașului, la locul de execuție. Lumea îi întovărășea în număr foarte mare. La locul de execuție erau prezente toate autoritățile civile și bisericești. Și acolo în fața întregului oraș, sectantul era ars de viu, în numele lui Hristos, pentru convingerile lui religioase.

Inchiziția la lucru.

Arestarea. În Episcopatul din

Praha, se deslănțui o furtună contra sectanților. Cu toată paza lor, de frica Inchiziției, vestea lor se lăți prin toate împrejurimile. În casa sărăcăcioasă a lui Jerome conducătorul sectanților, se petreceau lucruri triste. Două trăsuri sosiseră în fața casei și doi polițiști înarmați cu lanțuri și cătușă, însoțiți de un călugăr, coborâră și intrară în curtea lui Jerome. Soția lui, care era ocupată la bucătărie, se duse să l cheme, căci el era în grădină și răsădea niște flori. Când îi zări, Jerome se încruntă și înțelese despre ce este vorba „Spune fraților”, șopti Jerome soției sale, „că oriunde mă vor duce, Dumnezeu va fi cu mine. Să nu le pară rău, nici să nu desnădăjduiască. Spune-le că eu nu mă tem. Iar de te vor întreba de credința ta, răspunde cum te va lumina Dumnezeu, dar asupra fraților să nu scoți nicio vorbă”.

Călugărul intră în casă, însoțit de polițiști. Cercetară toate lucrurile, mobilele, oalele, hainele, etc. Nimic nu rămăsese necercetat. În sfârșit, după ce adunară lucrurile suspecte, cărți, Biblia, notițe, etc. i se spuse lui Jerome că este arestat și imediat o să fie ridicat și dus la închisoare.

„Cui ai citit Noul Testament?”, întrebă călugărul. „Tuturor acelor căror le plăcea să-l citesc”, răspunse Jerome, „și celor care nu știau carte. În Noul Testament am găsit o comoară și doream s'o împart cu

aproapele meu”.

Cercetarea. După câteva zile dela arestare, Jerome fu dus în fața comisiei inchișitoriale spre a fi cercetat. „Arestatule!” strigă președintele comisiei, „ți se cuvine o mare pedeapsă pentru uneltirile împotriva sfintei biserici. Te-ai făcut vinovat de împotrivire față de poruncile bisericii și ale stăpânirii”. „Învinuirea n'are temei”, răspunse Jerome, „eu n'am vorbit de rău nicio biserică. Eu mă supun stăpânirilor. Însă când este vorba de

(Continuare în pag. 8-a)

RECUNOȘTINȚA

(SERBAREA TOAMNEI)

de Earl Traja

„Adu cu jertfă lui Dumnezeu, mulțumiri” (Ps. 50:14).

În multe țări, toamna e timpul când, în biserici, se serbează „Ziua mulțumirii”, „Ziua secerișului”, sau „Serbarea toamnei”. Și la noi, în ultimii ani, Societățile Femeilor și ale Tineretului, au jertfit o Duminecă în luna Octombrie, ca să-și aducă recunoștința lor lui Dumnezeu, pentru recolta bogată, pentru secerișul provident. E foarte frumos și potrivit ca, după ce am strâns în grânare toate bucuriile date de Dumnezeu, să ne ducem la casa Lui, să-I mulțumim pentru harul Său. Și în același timp să aducem daruri cuvenite Lui: „Căci ale mele sunt toate dobitoacele pădurilor, toate fiarele munților cu miile lor”, zice Domnul.

Foarte ușor uităm să spunem: „Vă mulțumesc”. Se zice că în America, într-o iarnă, în luna Decembrie, mii și mii de scrisori au fost puse la cutie, adresate lui Moș Crăciun, fiecare spunându-și dorința: „Eu vreau”, „Eu vreau” și iar, „Eu vreau”. Dar în luna Ianuarie, numai o singură scrisoare a intrat la poștă, cu: „Îți mulțumesc, Moș Crăciun”. Numai unul și-a adus aminte să fie recunoscător. Hristos a vindecat zece leproși cari au venit la El, totuși numai unul s'a întors să-și arate mulțumiile lui, cu toate că cu toții au primit aceleași binecuvântări.

I. RECUNOȘTINȚA E O VIRTUTE. Un pastor s'a rugat: „Doamne, păzește-ne de păcatul nerecunoștinței!” Biblia ne îndeamnă la mulțumire: „Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu, pentru toate lucrurile, în numele Domnului nostru Isus Hristos”.

Nu e un anotimp mai frumos ca toamna. Ea e timpul roadelor pământului. Nu lipsește niciodată recolta. Dumnezeu ne-o trimite an după an. „Domnul cercetase pe poporul Său și-i dăduse pâine”. Recolta, pâinea, e răspunsul lui Dumnezeu la foamea noastră.

Și știința și arta sunt fără de putere față de mâncare. Numai Dumnezeu poate să ne hrănească. „Pământul a dat verdeață, iarba cu sămânța după soiul ei, și pomi care fac rod”.

De aceea e bine, în timpul acesta, să aducem flori, fructe, legume și cereale înaintea Domnului și să mulțumim lui Dumnezeu pentru că Și-a adus aminte de nevoile noastre.

II. NERECUNOȘTINȚA FATA DE DUMNEZEU, E LIPSA DE ÎNTELEPCIUNE. „Pe Domnul îl răsplățiți astfel, popor nechibzuit și fără înțelepciune!

Nu este El oare Tatăl tău, care te-a făcut, te-a întocmit și ți-a dat ființă?” (Deut. 32:6).

Domnul a vindecat zece leproși. „Unul din ei când s'a văzut vindecat, s'a întors slăvind pe Dumnezeu cu glas tare. S'a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Isus, și l-a mulțumit” (Luca 17:15-16).

„Insușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, dela facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrările făcute de El. Așa că nu se poate desvinovăți, fiindcă măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu l-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu l-au mulțumit: ei s'au dedat de gândiri deșarte și inima lor fără pricepere s'a întunecat” (Romani 1:20 și 21).

III. VENIM SA-I MULȚUMIM, pentru căminul, prietenii, patul, masa și toate trebuințele vieții. Să-I mulțumim că avem pace în țară, că poporul nostru nu suferă ca țările care au războiu.

„Tara lui va primi dela Domnul, ca semn de binecuvântare,

Cel mai bun dar al cerului, roua,

Cele mai bune roade ale fiecărei luni,

Cele mai bune roade din munții cei vechi,

Cele mai bune roade de pe dealurile cele veșnice,

Cele mai bune roade ale pământului și din tot ce cuprinde el”.

Să-I mulțumim pentru roadele Duhului, cari nu sunt stricate nici de războie, nici de secetă, nici de foamete.

„Roadele Duhului sunt: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor”.

„Căci roada luminii stă în orice bună-tate, în neprihănire și în adevăr”.

„Cel ce dă sămânța semănătorului și pâine pentru hrană, vă va da și vă va înmulți și vouă sămânța de semănat și va face să crească roadele neprihănirii voastre”.

„Să fiți plini de roada neprihănirii prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu”.

Trebuie să cultivăm inima noastră ca ea să aducă roade spirituale. Această cultivare e prin citirea Bibliei, împreună cu rugăciunea, marea legătură zilnică cu Izvorul spiritului.

IV. SECERIȘUL ÎN CER Apostolul Pavel a vorbit de un seceriș, pe care el l-a dorit cu tot duhul, un seceriș al sufletelor.

„Nu vreau să nu știți fraților, că de multe ori am avut de gând să vin la voi, ca să culeg vreun rod printre voi,

ca printre celelalte neamuri” (Romani 1:12).

„Nu că umblu după daruri. Dimpotrivă umblu după câștigul care prisosește în folosul vostru”.

„Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v'ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca slăvit: viața veșnică”.

V. ROADA PRIN DARURILE NOASTRE. În timpurile Vechiului Testament, copiii lui Israel au adus jertfe de mulțumire. Erau multe reguli pentru aceste jertfe. Regulele nu ne interesează, așa de mult ca faptul că ei, când și-au adus aminte de bunătatea lui Dumnezeu, s'au dus la templu să-I mulțumească. Dar nu s'au dus cu mâinile goale, ci au adus jertfe din lucrurile lor, din casa, sau din curtea lor: turte, plăcinte, pâine, vite.

Domnul nu primește darurile noastre dacă nu-l aducem ce avem noi mai bun. „Vita să fie fără cusur, ca să fie primită”. „Să nu aduceți nici una care să fie oarbă, slută, sau ciuntită, care să aibă bube, râie sau peelingine”.

Când veți aduce Domnului o jertfă de mulțumire, s'o aduceți așa ca să fie primită.

„Ascultă-mă, Doamne, căci sunt robul Tău... Îți voi aduce o jertfă de mulțumire, și voi chema numele Domnului”. Avem îndrăzneala să strigăm către Dumnezeu, dacă ne-am făcut datoria cu bunurile materiale.

Și ce bucurie avem în inimă! „Se vor mai auzi strigătele de bucurie și strigătele de veselie”. Dela cine se aud aceste strigăte?

„Glasul celor ce au adus jertfe de mulțumire în Casa Domnului” (Ierem. 33:11).

Dacă tu ai pierdut bucuria de odinioară, dacă biserica ta nu se mai bucură ca în alți ani, cheamă pe toți la casa de rugăciune, fiecare cu Biblia, cu cărți de cântări. Și cu jertfe de mulțumire — lactate, vite, pâine, struguri, porumbi, cereale din tot culesul, din tot secerișul din anul acesta. Aduceți-le înaintea lui Dumnezeu. Laudati-L și mulțumiți-I! Aduceți-I laude și jertfe dintr-o inimă plină de recunoștință pentru bunătatea Lui!

Ce să facem cu darurile noastre materiale? Isus răspunde: „Căci am fost înmând și Mi-ați dat de mâncat; Mi-ați dat și Mi-ați dat de băut, am fost și Mi-ați îmbrăcat, am fost în temniță și Mi-ați venit la Mine”.

„Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri, unuia dintre acești foarte nefericiți semnați frați ai Mei, Mi-e mi le-ați făcut”.

CREDINCIOȘIE TINEREASCĂ

de D. Pascu

În istoria antică, mijlocie și modernă, când popoarele ajungeau în grele impasuri, salvarea le venea din avântul și din credincioșia tinerilor.

Isus i-a iubit pe tineri într'un chip deosebit și cele mai multe minuni ale Sale sunt în legătură cu viețile tinere. „Nunta fiului de împărat”, „Cele zece fecioare”, „Fiul văduvei din Nain”, „Vindecarea fiicei Cananencii”, etc. Dar cel mai frumos exemplu de credincioșie tinerească este întruchipat în cel mai tânăr dintre apostoli, în Ioan, supranumit „ucenicul pe care-l iubea Isus”.

Ioan, ucenicul iubit și chemarea lui

Ioan era fiul bătrânului pescar Zebedei și frate cu Iacov, cu care împreună erau supranumiți „Fiii tunetului”. Isus a privit în sufletul său tânăr și a găsit în el, cu toată vârsta lui fragedă, tot, de ce avea trebuință un caracter care avea să schimbe fața stricată a lumii. Ioan a devenit „ucenicul pe care-l iubea Isus”. Ioan a crezut din toată inima lui în Isus și în misiunea Lui mântuitoare. Dorea să vadă cât mai de grabă tot poporul la picioarele Lui. Îi plăcea să meargă înainte pe unde avea să treacă Isus, să-l pregătească drumul și inimile oamenilor pentru întimpinarea Lui. Era un suflet curat și tot ce spunea și făcea, era străbătut de o sinceritate desăvârșită. Părea că soarbe de pe buzele lui Isus adevărurile veșnice despre întruparea Cuvântului prin care toate s'au făcut și care strălucește în Isus „plin de har și de adevăr”. Isus se retrăgea adesea în singurătate, dar de multe ori îi plăcea cercul restrâns al ucenicilor. Ioan a fost primul în cercul acelor cu care Isus avea ceva deosebit de împărtășit. Sus pe Tabor, când Isus se schimbă la față, Ioan este prezent, iar la ultima cină, înainte de a pleca în Ghetsimani, Ioan stă culcat pe pieptul lui Isus. Ce melodii frumoase răspândesc aceste cuvinte: „Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe pieptul lui Isus”. Tinere, inima lui Isus bate și pentru tine. Pentru corpul și sufletul tău obosit, este loc de

razim la sânul Său. Isus simte o iubire deosebită pentru tineri. Vei primi-o și tu? Lumea te despoaie de iubire, energie, zel, și de tot ce ai mai scump și mai sfânt. Isus îți îmbie dragostea Lui ca scut și călăuză în viață.

Ioan și suferințele lui Isus

Isus se duce în ultima noapte în Ghetsimani, urmat de cei unsprezece. Sufletul Său lăncezea după întâlnirea cu Tatăl. Dorea în aceste momente grele, un prieten intim care să fie de față la agoniile Sale sufletești. Din nou, Ioan și ceilalți doi, merg cu El în umbrele grădinii. Și Ioan s'a dus. S'a dus până acolo până unde poate merge un om. Ioan vede agoniile Lui și aude convorbirea Lui cu Tatăl.

În curtea arhiereului. Ioan nu se ascunde, nu fuge, ci îl urmează pe Acela la al cărui sân a găsit odihnă. Când Petru așteaptă la poartă, Ioan intervine pentru intrarea lui. Isus a văzut și a auzit tot ce se petrece în jurul Lui. El a văzut tăgăduirea lui Petru, a auzit cocoșul cântând și a avut timp să întâlnească măcar cu o privire fața lui. Dacă Isus observa păcatele oamenilor, El nu scăpa din vedere pentru nicio clipă fapta bună, oricât de mică și neînsemnată s'ar fi părut oamenilor. El ține seamă de rugăciunea vameșului și nu scapă din vedere cei doi bani ai văduvei. Da, Isus l-a văzut pe Ioan. Ucenicul iubit care iubea pe Isus, a venit până în curtea arhiereului, ca să întărească credința lui Isus în statornicia și dragostea oamenilor în înfăptuirea lucrului pe care El le-a încredințat-o.

Isus are lipsă de tineri asemenea lui Ioan. De tineri, care să pescuiască după sufletele pierdute. De tineri, care să cânte în cor, care se predice și mai ales de tineri, care să-L iubească și în vremuri grele ca și în bucurii. De tineri a căror viață să se potrivească tot mai mult cu a Lui. Tineri care vor sta lângă El și în singurătate, care vor rămâne apostoli ai Lui și în mijlocul dușmanilor Evangheliei.

Sub cruce. Dacă Petru a îndrăsnit să se apropie de curtea arhiereului, pe Ioan îl găsim sub

cruce împreună cu mama Lui. Ce minunată este dragostea tânărului! Ea nu cunoaște piedecă, nu cunoaște greutate. Ea ține pas cu dragostea mamei față de copilul ei în suferință. Cea mai puternică dovadă pe care a putut-o da Ioan despre dragostea lui, în fața prietenilor și dușmanilor, a fost prezența lui sub cruce.

Cel mai frumos tablou al Creștinismului! Din întreg șiragul de bărbați trecuți prin grele încercări, încununăți de fapte mari de curaj, se ridică ființa tânărului de sub crucea lui Isus. Om neîncercat în suferință, dar gata să țină totuși de sub cruce. El este întruparea credincioșiei tinerești.

Tineri, nu întoarceți ochii dela tânărul de sub cruce! Acolo este locul vostru. Acolo este locul nostru al tuturor. Isus are lipsă de noi sub crucea Lui. El vrea să ne dea însărcinări în viață. Și o însărcinare primită dela picioarele crucii, e primită din cel mai bun loc. Lumea trebuie să ne vadă sub cruce, ca prin noi să vie la El. Dacă vom sta sub cruce, vom deveni cumuna de cinste a bisericilor din care facem parte. Ioan ne-a arătat că acolo este locul tânărului.

Ioan și învierea lui Isus

Dacă prezența lui sub cruce ne arată locul nostru, fuga lui din dimineata învierii ne arată zelul pe care trebuie să-l avem pentru Evanghelie. Pleacă cu Petru, dar nu are răbdare să meargă la pas cu un om mai în vârstă: Ioan aleargă, aleargă spre viață și viața lui este Hristos. Ce frumos strălucesc acești alergători ai Bibliei! Azi trăim în lumea care aleargă în păcat, în moarte. Lăsați ca Ioan să ne arate cum trebuie să alergăm spre sfîntenie, în lucrul Evangheliei. Faptele apostolilor ne arată pe Filip care aleargă după carul cunucului, să-i ducă pacea lui Isus. Pavel a fost un alergător toată viața. S'a înconjurat de tineri alergători, cu care alergând, au străbătut cetăți și țări, ducând Evanghelia învierii lui Hristos. Ei au rămas toată viața plini de credincioșie tinerească, pe care o vor dovedi numai aceia care stau sub cruce.

Din lumea largă

Dl. Beneș președintele republicii cehoslovace a demisionat.

Guvernul slovac a fost definitiv constituit sub președinția d-lui Tisso, fostul vice președinte al partidului populist slovac. Generalul Sirovy a anunțat, că nu se poate face încă alegerea noului președinte al republicii până când se vor preciza complet granițele statului cehoslovac.

Universitatea Brown din Providence, America a oferit d-lui Beneș catedra relațiilor internaționale.

Rusia subcarpatică a trimis o delegație împreună cu reprezentanții diferitelor organizații patriotice din Rusia subcarpatică, declarând că, în cadrul republicii cehoslovace a făcut mari progrese politice, economice și culturale din cari motive Rusia subcarpatică a hotărât să rămână și pe mai departe în cadrele republicii cehoslovace.

Trupele germane, după înțelegerea dela München au început ocuparea ținuturilor primite. Până acum trupele germane au ocupat în liniște patru sectoare sau zone din teritoriul sudet. În regiunile cu populația mixtă se va organiza un plebiscit, care va hotărî frontierele. În urma ocupațiilor germane, numeroși cehi au început să părăsească regiunile sudete.

Se anunță că guvernul englez a cerut Legiunii Britanice să caute 1000 de voluntari care vor trebui să asigure ordinea în regiunile cehoslovace a căror soartă va fi stabilită prin plebiscit.

Partidul laburist englez a trimis la Praga suma de 2 milioane lei ca ajutor, pentru refugiații cehoslovaci din regiunile sudete.

Presa germană respinge ideea că Germania, ocupând teritoriile sudete din Cehoslovacia, ar putea să ia asupra sa parte din datoriile Cehoslovaciei. Ei spun că sunt numai urmașii sudetilor iar nu ai statului cehoslovac, creat prin tratatul dela Versailles.

Luptele din Spania nu s'au terminat. Naționaliștii înaintează și ocupă noi teritorii. Madridul a fost bombardat de 30 avioane mari naționaliste cari au aruncat 178 mii pâini albe populației Madridului. Prin acest gest na-

ționaliștii au vrut să serbeze împlinirea a doi ani dela venirea la putere a generalului Franco.

Întâmplările din Palestina. Situația din Palestina pare serioasă din nou. Toate comunicațiile telegrafice din Palestina de nord au fost întrerupte. Nu mai există decât patru tribunale: Ierusalim, Iaffa, Haifa și Tel-Aviv. Teama că s'ar putea produce noi încăierări cu ocazia sărbătorilor evrești, a determinat autoritățile să ia măsuri speciale. D-l Mac Donald, ministrul coloniilor engleze a declarat că Anglia nu se va da înlături dela nicio măsură pentru a pune capăt agitațiilor din Palestina.

Cel mai calduros și cel mai friguros punct de pe glob.

Cea mai scăzută temperatură nu se înregistrează, după cum s'ar putea crede, nici la Polul Nord nici la Polul Sud, ci într'un orașel din Siberia situat la vreo 400 mile spre nord-est de Yakutsk și numit Verkhojansk. În toiu iernii, temperatura poate să ajunge la 90 gr. sub zero.

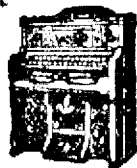
Cu toate că termometrul se scoboară până la 90 grade iarna, vara se ridică adesea la 93 grade la umbră.

Pe de altă parte, cel mai calduros punct de pe glob nu se găsește la ecuator ci în California de sud, unde s'a înregistrat 134 grade la 10 Iulie 1913 în regiunea numită Greenland Ranch din Valea Mortii.

Localitatea aceasta se găsește exact la aceeași latitudine cu Gibraltarul.

Valea Mortii e o regiune stearpă cu stânci expuse unui soare fierbinte și având foarte puțini curenți de aer, ceea ce face ca temperatura să fie atât de ridicată.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e c s k é s**

**Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.**

Papa a plâns. În săptămânile trecute, capul bisericii catolice, Papa, a vorbit la radio și pomenind de situația tragică în care se sbat popoarele, a început să plângă, și să roage pe toți conducătorii bisericii catolice să facă tot ce le stă în putere pentru pacificarea popoarelor.

Dl. Daladier, primministrul Franței, în orașul München, unde a avut loc consfătuirea de pacificare, a fost luat de braț de două doamne, care l-au rugat să facă tot ce poate pentru ca din consfătuirea care urmează, să rezulte pace. Când a ieșit dela consfătuire, din nou a fost întâmpinat de către o doamnă, care i-a mulțumit pentru eforturile depuse în favoarea păcii, și a spus că se simte foarte fericită că cei șase copii pe care i-a crescut, nu trebuie să meargă la războiu de data aceasta.

Cel mai puternic far din lume va fi clădit în Franța, la o mică depărtare de portul Brest. Va fi foarte înalt și lumina lui va semăna cu cea făcută de 500 milioane de lumânări. La fiecare zece secunde farul va lumina marea la o depărtare de 80 km.

Datorită timpului frumos și cald, la Brăila liliacul a înflorit a doua oară.

PENTRU GOSPODARI

S'au însămânțat peste 50.000 hectare cu cânepă.

Prețurile la rapiță, bostan și floarea soarelui, la Constanța: rapița între 50—70 mii lei vagonul. La Galați floarea soarelui s'a vândut cu 43 mii lei vagonul. Sămânța de bostan cu 78 mii lei, iar sămânța de in cu 125 mii lei vagonul.

La Constanța, fasolea s'a vândut cu 102 mii vagonul, iar mazărea cam cu 40 mii lei vagonul.

Pachetul de bumbac obișnuit se vinde la București cu 700 lei. Iar bumbacul românesc cu 150—180 lei kgr.

Ministerul agriculturii a hotărât să dea două milioane lei pentru cumpărarea de cai de rasă pentru Maramureș, din Elveția.

Cugetări

De omul iute depărtează-te o clipă; de cel făgarnic fugi neconștient.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

SOCIETATEA FEMEILOR din Mărti-baz, jud. Bihor, a avut o frumoasă serbare, în 25 Sept., la care au luat parte 9 biserici. Serviciul a fost condus de fr. N. Covaci, predicatorul bisericii din Oradea. Textul din care a vorbit, a fost de la Ezechiel 28. După masă programul a fost condus de sora M. Dumitraș și împodobit de poezii, dialoguri și de corul din Sânicolaul Român și muzica fraților din Tâmașda.

SOCIETATEA FEMEILOR „Marta” din Lapeni, a ținut, la 2 Oct., o frumoasă serbare, condusă de sora Eva Tândău, ajutată de sora F. Popovici. Programul a fost compus din cântări, poezii, convorbiri, corul și muzica au cântat spre slava Domnului.

BOTEZ IN PESAC. În 8 Sept. s'a ținut în Pesac, jud. Timiș, un frumos botez cu 9 suflete. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. I. Truța. Programul serbării a fost condus de fr. C. Pascu. Au luat parte frații din bisericile din jur. Au cântat corul și muzica din Pecica.

DELA UNIUNE

Suntem adânc recunoscători față de cele biserici cari au trimis Uniunii darurile lor din 18 Septembrie. Le mulțumim din toată inima. Acești bani sfinți vor fi întrebuințați pentru ducerea înainte a lucrării mari pe care o face Uniunea noastră.

★

Uniunea noastră nu face nicio deosebire între baptilștii din România. Noi servim pe toți deopotrivă și cu aceeași dragoste! Într'adevăr, Uniunea noastră nu e o organizație autoritară și ierarhică. Nu. Dimpotrivă. Scopul ei este numai să sunească bisericilor în dragostea lui Hristos.

RECUNOAȘTEM cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Grădina, Constanța, 26 lei. Bis. Ocna și Pohorlăuți, 335 lei. Bis. Ocna și Onuț, 345 lei. Bis. Dobrânăuți, 100 lei. Bis. Madei, Neamț, 100 lei. Bis. Calafindești, 173 lei. Bis. Stânca Cracău, Dorohoi, 200 lei. Bis. Moșanești, 344 lei. Bis. Bernova, 68 lei. Bis. Varnovița, 100 lei. Bis. Lencăuți, 385 lei. Bis. Macarișca, 100 lei. Bis. Nahoreni, 50 lei. Bis. Crușovăț, 87 lei. Bis. Hotin, 41 lei. Bis. Clisăuți, 73 lei. Bis. Căpâna, 119 lei. Bis. Poliana, 70 lei. Bis. Larga, Hotin, 75 lei. Bis. Baba Novac, 150 lei. Bis. Ardeu, Satu Mare, 20 lei. Bis. Urlați, Prahova, 100 lei. Bis. Petriceni, Storojineț, 80 lei. Bis. Iorș, 20 lei. Bis. Timișoara IV, 300 lei. Casier N. Oncu, Arad, str. Blanduziei 4.

S'A ȚINUT UN BOTEZ cu 5 persoane în Globucraiova, la 2 Oct., săvârșit de fr. P. Paidola în apa unui râuleț de munte. Textul din care s'a vorbit, a fost de la Faptele 8:26—40.

BOTEZ IN IAȘI. La 2 Oct. biserica Iași a avut o mare bucurie. Au fost botezate 11 suflete. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. N. Sava. Apoi a urmat Cina Domnului.

După masă a urmat serbarea tineretului. Cuvântul Domnului a fost mărturisit de frații Vl. Conotopschi, Marcu Rusnac, Alexei, Terniceru, Andrușciuc, Serbatei, N. Sava și Căscuiescu. Toți au arătat scopul venirii Domnului pe acest pământ, de a mântui pe oamenii păcătoși. Domnul să binecuvinteze această lucrare, ca împărăția Lui să se lățească.

A TRECUT LA CELE veșnice în 17 Sept. sora Vlad Ana, din Drăgășeni. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de fr. N. Mielăuș, predicatorul și premergătorul Comunității Satu Mare.

IN 19 SEPT., frații din Turț au avut o mare bucurie, având în mijlocul lor pe fr. Mielăuș, care a împărțit Cina Domnului, dând mai multe sfaturi și încurajări. În 20 Oct. fratele a vizitat pe frații din Sârbi, jud. Satu Mare, unde a ținut Cina Domnului și o seară de evanghelizare. Au luat parte frații din Baia Mare și Șomeșda Mare.

SORCOVĂȚ-IAȘI. Biserica Sorcovăț-Iași a avut, la 25 Sept., serbarea de mulțumire pentru roadele câmpului din acest an. Au luat parte frați din mai multe comune din jur. Cuvântul Domnului a fost predicat de frații: N. Sava, Șt. Lorceac.

Atexei, M. Rusnac și alții, arătând puterea dragostei lui Dumnezeu pentru lume, cum a dat pe Domnul Isus pentru noi și cu El împreună ne-a binecuvântat cu toate cele de trebuință. Corul a lăudat pe Domnul și a cântat Imnul Regal, iar tineretul a spus poezii.

Către soțiile predicatorilor

După anunțul nostru din „FARUL CREȘTIN” din Iulie, 60 de surori au răspuns la apelul de a-și trimite adresele și astfel să fie înscrise în Asociația Surorilor, soții de predicatori.

Scopul acestei Asociații este să ne cunoaștem mai bine să ne împărtășim durerile și bucuriile; dacă aveți greutăți, vom cânta să ne ajutăm una pe alta, cântând să ne încurajăm una pe alta și astfel vom fi mai bune ajutoare a predicatorilor cu cari lucrăm.

Deci toate acele surori cari încă nu s'au înscris în această Asociație și doresc să facă parte din ea, să-mi scrie pe adresa următoare:

EARL TRUȚA
București II, Berzei-29.

Întrebuințează întotdeauna vorba ce unește oamenii, și fereste-te de aceea care îi desparte prin ură și dușmănie.

Tolstoi

Chiar dacă ai dreptate, nu ți-o poți câștiga dacă o susții cu îngâmfare și bruschetă.

Fenelon

Au apărut

Geografia Biblică de dr. Gili. Cea mai interesantă carte din literatura baptistă. Cine vrea să călătorească prin pământul sfânt cu munții, văile și apele lui, cine vrea să plutească pe apele Nilului, Eufratului, Tigrului, să petreacă prin pustiuri și câmpuri împodobite cu flori, să comande cât mai repede această carte. Prețul ei este 50 Lei. Dela 10 buc în sus, dăm rabat.

Puterea Misiunii, tradus de W. Sezonov. Cartea care descrie lucrul Evangheliei din țara Soarelui.

Cine vrea să se cunoască pe japonezi și cum lucrează Evanghelia în această țară bătută de cutremure și foc, să comande această carte imediat. Prețul ei este 30 Lei. Cine comandă mai mult de 10 bucăți, primește rabat.

Depozitul de Literatură din Arad, str. Fabricii 20, vă servește cu aceste cărți. — Mai avem câteva **Registre, Cântările Triumfului, Harta Palestinei** și alte cărți.

Comandați aceste cărți dela Depozitul nostru.

FAPTE, PILDE și IDEI

Pentru lăfșirea împărăției lui Dumnezeu

Când reformația lui Luther era la înălțimea ei, o schimbare neașteptată făcu situația atât de critică, încât se credea că un curent împotrivilor va lua ființă pentru a împiedeca lăfșirea împărăției lui Dumnezeu. Luther și Melancthon erau apăsați de mare neliniște. În timp ce vorbeau îngrijorați, prin peretele ce despărțea camera lor de cea vecină, auziră vocea copiilor cari intonau rugăciunea de dimineață, și se rugau pentru reformație. Luther se întoarse spre Melancthon și zise: „Bucură-te Filip, nu pierde curajul; uriașii se roagă pentru noi”. Reforma a mers înainte și rugăciunea copiilor a fost ascultată.

Influența mamei

Jules Michelet, marele scriitor francez, a spus: „Oamenii buni sunt fiii mamei lor bune”. Iar convingerea lui Napoleon era: „Dați Franței mame bune și ea va avea copii buni. Viitorul copiilor este totdeauna lucrul mamei”. Cartea împăraților dă mare importanță mamelor. Ea vorbește de mama regelui Iosia.

Avraam Lincoln, când a ocupat cel mai înalt loc în fruntea poporului american, a spus: „Tot ceea ce sunt și ceea ce doresc să fiu, o datorez mamei mele”. Ea a murit când el avea numai zece ani. Lordul W. Russel, care a murit ca martir în cauza libertății civile și religioase, dus la eșafod, a spus următoarele: „De câte ori am fost ispitit să păcătuiesc, sau să fac un lucru rău, gândul la mama mea m'a trezit și mi-a pus în cale un țepuș”.

Puterea unui caracter sfânt

Când dr. Watson era copil, privea cu mirare pe bătrânii bisericii cari împărțeau Cina Domnului. Un om bătrân cu părul alb și cu o față blândă și cinstită, atrăgea totdeauna respectul său. Într-o zi plimbându-se pe drum, el văzu pe acest bătrân spărgând pietre. Când spuse tatălui său despre această ciudată descoperire, acesta îi explică: acest om sărac ocupă un post înalt în biserică cu toate că este cel mai sărac om din oras, dar e și unul dintre cei mai sfinți. Watson a învățat astfel, că cel mai de seamă lucru în lume e un caracter, a cărui cunună este predarea lui Hristos în sfințenie.

În căutarea Marelui Spirit

Acum câțiva ani, dr. J. W. Beagle a petrecut o noapte într'un loc singuratec

cu o călăuză și cu o familie din tribul Navajo, în partea de miazănoapte a Noului Mexic.

În zori zilei, când cerul era străpuns de razele roșiatece ale soarelui ce răsărea, tatăl familiei se opri în ușa cortului împreună cu cei doi fii ai lui și salutară prin plecaciuni pe strălucitorul astru. La întrebarea doctorului cu privire la acest fapt, ei răspunseră că se închină Marelui Spirit.

„Dar cine e acest Spirit?” întrebă doctorul. Navajoul clătină din cap și răspunse că nu știe. „Nimic”, spune doctorul, „nu m'a impresionat în viață atât de mult ca și acest Navajo, care se închina și nu știa cui”. Sunt mulți care se aseamănă femeii Samaritence care nu știu cui se închină. Noi care cunoaștem pe Dumnezeu, trebuie să-i învățăm.

Mirarea unei soții

Un om care trăia aproape de Jacksonville, Florida, se întoarse într-o seară acasă senin și plin de voie bună. Soția care îl cunoștea morocănos și certăreț, îl întrebă mirată, că ce i s'a întâmplat. Soțul răspunse fericit: „Am trecut pe lângă biserica baptistă din capătul străzii și am auzit pe Bennet predicând. El m'a convins că tot ce am făcut până acum a fost rău, că sunt pe un drum greșit care mă va duce în iad. Dar acum m'am oprit de a merge pe acest drum. M'am predat lui Isus. Acum merg pe o cale nouă pe care nu mai pot merge beat”.

Da, Evanghelia ne umple inimile de bucurie, dupăce a reușit să distrugă blestemul care răpește din gura copiilor hrana, punând în pericol atâtea vieți omenești.

Devotamentul față de împărat

Un japonez sta și privea muntele sfânt Fujiama și privirea lui era plină de închinăciune. Un călător creștin care l-a văzut stând astfel, l-a întrebat că pentru ce se închină acestui munte. El a răspuns că acest munte simbolizează pe împăratul pe care el îl iubește mai mult ca viața lui însuși. Acest tânăr poveste o întâmplare care ilustrează puterea de jertfă a Japonezilor. Într'un războiu, înaintarea armatelor japoneze a fost împiedecată de un gard de sârmă electrizată și cel care tăia un fir de sârmă muria pe loc. Când generalul a făcut un apel pentru tăierea acelei sârme, printre ostași a fost o adevărată întrecere. Fiecare dorea să moară pentru împărat. Fiecare dorea să asigure înaintarea armatei și biruința împăratului lor preaiubit. Japonezul termină zâmbind și zise: „Dacă voi, creștinii, ați iubi pe Hristos atât de mult cum

iubim noi pe împăratul nostru, ați fi cerit demult pentru El toată lumea, chiar dacă această biruință ar fi însemnat sacrificiul vieților voastre”.

Dumnezeu mai presus de toate

Un tânăr fu isgonit de acasă de părinți, fiindcă citea Biblia. În drumul său a intrat într-o casă de rugăciune, unde misionarul ținea serviciul de seară. Deși nu era un creștin născut din nou a voit mai bine să se despartă de părinți decât să renunțe la adevăr. Într-o seară, trecând prin New-Orleans a ascultat predică unui predicator care cunoștea pe Isus și acea predică l-a adus la picioarele Lui. S'a dus în Canada la o mătușă care, când a înțeles că el se predase Domnului, i-a închis ușa în nas. Nu peste mult, mama i-a trimis vorbă că nu-l va mai considera niciodată ca pe copilul ei și că ușa casei părintești este închisă pentru totdeauna pentru el. Părea că această veste îi va frânge inima, dar hotărîrea lui pentru Hristos a rămas neclintită. Ce bine ar fi dacă fiecare creștin ar fi statornic lângă Domnul în orice împrejurări.

Inchiziția

(Urmare din pag. 2-a)

credință, eu cred numai ceea ce zice Biblia. De aceea nicio putere nu mă va putea sili să cred altcum decât cum cred. Puteți să mă întemnițați, să mă schingiuiți și chiar să mă omorîți. Voiu răbda toate ca odinioară martirii”.

„Așa dar rămâi cu încăpățănare în răstăcirea ta?”, întrebă președintele. „Pentru ultima oară te îndemnăm să-ți recunoști păcatul și să te întorci dela răstăcirea ta. Altfel are să fie rău de tine”. „Noi întâi ascultăm de Dumnezeu”, răspunse Jerome. „Nu lua numele lui Dumnezeu în deșert. Tu nu asculti de Dumnezeu ci de diavol”, răspunse mândros călugărul inchizitor.

(Urmarea în numărul viitor).

Cărțile

„Cântările Triumfului”
se găsesc cu 100 lei bucata, la
„Depozitul de literatură”
Arad, Str. Fabricii 20.